

ELEMENTY NIEPUBLICZNYCH DZIAŁAŃ ŚLEDZCZYCH (DOCHODZENIOWYCH) W POSTĘPOWANIU KARNYM

Artykuł analizuje zagadnienia teoretyczne i elementy praktyczne przeprowadzenia niepublicznych działań śledczych (dochodzeniowych) podczas ingerencji w tajemnicę komunikowania się, przechwytywanie elektronicznych systemów informacyjnych wobec osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa. Przedstawia teoretyczną podstawę dowodów uzyskanych w przypadku zapisu danych z transportowych systemów telekomunikacyjnych, ich podział na dowody rzeczowe i dokumenty. Wnosi się propozycję zmian aspektów teoretycznych oraz zagadnień praktycznych dotyczących ustanowienia badań języka należącego do podejrzanego.

Słowa kluczowe: śledczy, jednostki operacyjne, sędzi, ekspert, działania śledczo-dochodzeniowe, niepubliczne działania śledczo-dochodzeniowe, dowody rzeczowe, dokumenty.

ELEMENTS COVERT INVESTIGATION (SEARCH) ACTION IN CRIMINAL PROCEEDINGS

This paper examines theoretical issues and practical elements of undercover investigators (search) action when the privacy of communication, interception of electronic information systems against a person suspected of having committed a criminal offense. Available theoretical basis of evidence obtained in the case of data recording of transport telecommunication systems, their distribution on the evidence and documents. A theoretical aspects and practical issues concerning the establishment of the examination of language, which belongs to the suspect.

Keywords: investigator, operational units, judge, expert investigators investigative action, covert investigative (detective) an act of operational and investigative activities, exhibits, documents.

ЕЛЕМЕНТИ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Стаття розглядає теоретичні проблеми та практичні елементи проведення негласних слідчих (розшукових) дій під час втручання у приватне спілкування, зняття інформації з електронних інформаційних систем відносно особи, яка підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення. Надається теоретичне обґрунтування доказів, які отримані у разі фіксації інформації з транспортних телекомунікаційних систем, їх розподіл на речові докази та документи. Запропоновано теоретичні аспекти та практичне вирішення питань щодо встановлення проведення експертизи мови, яка належить підозрюваному.

Ключові слова: слідчий, оперативні підрозділи, суддя, експерт, слідчі розшукові дії, негласні слідчі (розшукові) дії, оперативно-розшукова діяльність, речові докази, документи.

S. Slinko
Doktor hab.
nauk prawnych
profesor katedry nauk
prawnokarnych
Narodowego
Uniwersytetu
Spraw Wewnętrznych
w Charkowie
(m. Charków, Ukraina)

Актуальність. Новий кримінально-процесуальний кодекс України (КПК), прийнятий у 2012 році, запропонував нові елементи розкриття обставин вчинення кримінального правопорушення шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій, за допомогою застосування окремих форм і методів оперативно-розшукової діяльності в кримінальному провадженні. Посилення законодавчого закріплення встановлення особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, фактичних даних, як доказів, виходить з концептуальних засад боротьби з кримінальною злочинністю.

Як свідчать статистичні дані міністерства внутрішніх справ України, сьогодні кримінальні структури об'єднуються для створення транснаціональних, корумпованих форм, які вже починають протидіяти у державі. Розкриття організованого злочинного угруповання не завжди можливо за допомогою одного тільки кримінального процесуального законодавства, необхідна координація і пошук нових теоретичних і практичних положень реалізації законодавства, взаємозв'язок оперативних і процесуальних форм і методів.

Теоретичні розробки оперативно-розшукової діяльності, її використання у кримінальному провадженні були предметом розгляду з боку ряду вчених кримінального процесуального циклу. Треба відзначити, що на початку 1922 М.П. Тепнін теоретично обґрунтував, що слідчий повинен проводити слідчі дії під керівництвом оперативних підрозділів. Слідчий при отриманні оперативної інформації повинен її процесуально закріпити і забезпечити розкриття кримінального злочину [20, с. 67-69].

С. Я. Розенбліт у 1940 році підтримав цю точку зору і у своїй монографії "Дізнання в РККА" надав нові елементи оперативно-розшукової діяльності в процесуальній діяльності слідчого [11, с. 21].

Однак, теоретичного обґрунтування механізму проведення негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні слідчим не було предметом розгляду. По-перше, оперативно-розшукова діяльність була притаманна тільки оперативним підрозділам, які мали досвід, матеріальне забезпечення, матеріали для застосування оперативної розробки відносно підозрюваних, які вчинили кримінальне правопорушення. По-друге, кримінальне провадження до 2012 року проводилося слідчим, воно підкорялося засадам змагальності, гласності, диспозитивності. Слідчий не мав доступу до оперативних матеріалів оперативних підрозділів, не знав як проводити оперативні розробки, як оформити документи для проведення негласного спостереження та ін.

За короткий термін, якій можна вважати, після вступу в дію нового КПК України, слідчий повинен вивчити основні положення оперативно розшукової діяльності та застосувати їх на практики.

Нам треба визначити механізм дії оперативно-розшукової діяльності у кримінальному провадженні, як слідчий повинен проводити ту чи іншу негласну слідчу (розшукову) діяльність під час викриття особи, яка вчинила кримінальне правопорушення. У даному разі необхідно поєднати гласність проведення слідчих розшукових дій та негласних слідчих (розшукових) дій під час їх проведення.

Окремі теоретичні розробки використання форм, методів оперативно - розшукової діяльності, перевірка оперативної інформації та її процесуальне закріплення як доказів, застосування належної процесуальної процедури досліджувалися А.М. Бандуркою, Д.І. Бедняковим, Р.С. Белкіним, М.В. Жогіним, А.В. Горбачовим, О.М. Ларіним, І.М. Лузгіним, А.Г. Матусовським, С.С. Овчінським, М.А. Погорецьким, В.М. Савицьким, А.А. Чувілевим та ін.[1; 2; 3; 6; 7; 10; 22]

Однак вітчизняна юридична наука дуже обережно, в існуючих наукових працях, досліджувала проблеми використання оперативної - розшукової діяльності в кримінальному провадженні. Переважна більшість наукових робіт не враховувала специфіку вимог, продиктованих тенденціями, які відбулися у зв'язку зі змінами у сфері національного законодавства.

КПК України у главі 21 визначено, що під час кримінального провадження слідчих розшукових дій можуть застосовуватися технічні засоби і способи виявлення, фіксації та вилучення слідів кримінального правопорушення і речових доказів.

Таким чином, у кримінальному провадженні можна розглядати проведення негласних слідчих (розшукових) дій тільки з боку фіксації фактичних даних, які вказують на особу, яка вчинила кримінальне правопорушення та визначення доказового значення результатів їх проведення.

Класика процесуальної літератури та його представники А.Я. Вишинський, І.Я. Фойницький, М.С. Строгович, О.М. Ларін та ін. стверджували, що результати застосування негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні не мають доказового значення. Вони лише допомагають правильно оцінити факти, які зафіксовані в протоколі [5, с. 123; 7, с. 187].

Дещо іншої точки зору дотримується Ю.Г. Корнухов, А.Р. Ратінов, М.П. Яблоков та ін. які матеріали фіксації, отримані під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій, розглядають як джерело доказів єдиний, нерозривний з протоколом [16, с. 86; 17, с. 34; 14, с. 166].

Більш кардинальний погляд на цю проблему щодо самостійного доказового значення визначила О.Р. Росінська. Вона вважає, що під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій слідчий має повноваження на отримання інформації з телекомунікаційних мереж шляхом зняття інформації з електронних інформаційних систем. Фактичні дані, як докази повинні бути додані до протоколу. У даному випадку вказані матеріали відповідають ознакам "інші документи", що безсумнівно, збільшує доказове значення фактичної отриманої інформації [12, с. 367].

Аналіз наукових монографічних видань Л.М. Карнеевої, П.А. Лупінської, І.В. Тирічева, С.М. Стахівського, Л.Д. Удалової та ін. [18, с. 245]

На їхню думку, правильно розглядати результати застосування технічних засобів під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій, як додатковий засіб фіксації доказів, у зв'язку з чим чинне кримінально процесуальне законодавство зобов'язує слідчого скласти протокол проведення даних слідчих дій. Незважаючи на таку складну правову позицію дані автори вважають, що інформація, яка отримана під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій залишається самостійним джерелом доказів на рівні з протоколом.

Визначене надає підстави зробити відповідний висновок, що, хоча протокол і є основним і обов'язковим засобом фіксації, але це не означає, що матеріали, які отримані у результаті застосування технічних засобів, не мають доказового значення, якщо вони визначаються тільки за єдиним значенням протоколу проведення негласної слідчої (розшукової) дії у разі застосування технічних засобів.

Крім того слід звернути увагу на ст. 40 КПК України, де вказано, що слідчий у разі неможливості самостійно проводити негласні слідчі (розшукові) дії, які мають елементи оперативно-розшукової діяльності надає доручення оперативним підрозділам і вони самостійно проводять їх про що повинні скласти протокол і надати його слідчому.

В даному разі слідчий отримує або речові докази, або документи. Аналіз даних розбіжностей надано в КПК України. По - перше, речовими доказами є матеріальні об'єкти,

які були знаряддям вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, в тому числі предмети, що були об'єктом кримінально протиправних дій, гроші, цінності та інші речі, набуті кримінально протиправним шляхом або отримані юридичною особою внаслідок вчинення кримінального правопорушення.

По-друге, документом є спеціально створений з метою збереження інформації матеріальний об'єкт, який містить зафіксовані за допомогою письмових знаків, звуку, зображення тощо відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження.

До документів, за умови наявності в них відомостей належать:

- матеріали фотозйомки, звукозапису, відеозапису та інші носії інформації (у тому числі електронні);
- матеріали, отримані внаслідок здійснення під час кримінального провадження заходів, передбачених чинними міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України;
- складені протоколи процесуальних дій та додатки до них, а також носії інформації, на яких за допомогою технічних засобів зафіксовано процесуальні дії;
- висновки ревізій та акти перевірок.

Проводячи грань між речовим доказом і документом необхідно сказати, що до речових доказів відносяться аудіо- та відеозаписи, зафіксовані на технічному носії інформації, в яких знайшло відображення подія кримінального правопорушення.

Наприклад, встановлена в певному місці камера спостереження зафіксувала фрагменти події. Фактичні дані, які були збережені на носії інформації будуть предметом фактичного встановлення обставин кримінального правопорушення та підозрюваного.

За результатами, які були встановлені у кримінально процесуальному законодавстві, думається, що "все встало на свої місця" - аудіо- та відеозаписи, які слідчий отримав під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій є додатками до протоколу, а матеріали, отримані з інших джерел є документами.

Однак, наука кримінального процесуального права не зупиняється на цьому, а надає нову точку зору з питань доказового визначення результатів застосування технічних засобів під час досудового розслідування.

В.М. Тертишник, В.В. Назаров, В.Т. Томін, В.Ю. Шепітько, вважають, що матеріали, які отримані у результаті втручання у приватне спілкування, а саме відеозапис, фотозйомка, звукозапис та ін. у разі проведення негласних слідчих (розшукових) дій або оперативно-розшукових заходів є докази [21; 22].

Можливо всі наукові точки зору мають право на існування, але крапку у цій теоретичній проблемі ставлять вчені криміналісти.

Н.Г. Муратова вказує, що отримана інформація під час її зняття з електронних інформаційних систем, транспортних телекомунікаційних мереж та складання протоколу повинна пройти експертне дослідження. У даному разі її джерелом є мова, з одного боку особи, відносно якої проводилися негласні слідчі (розшукові) дії, а з іншого вільні зразки мови та його протокол допиту. При цьому експерт повинен бути впевнений, що вимова того чи іншого слова з певною інтонацією, виразом, акцентом на підставі чого він може скласти висновок, що практично виключено при прочитанні записаної на папір речі [9, с. 54].

І.М. Лукьянова, Л.Д. Белоусов писали, що "нерідко текст протоколу більш нагадує ряди хвилеподібних ліній, ніж рядки тексту. Крім неминучою втрати частини інформації, в цих випадках виникає обґрунтований сумнів у достовірності написаного, так як бажання і можливість прочитання такого протоколу свідком або понятим мало ймовірна" [8, с. 98].

Наприклад, українські слова мають кілька смислових значень і при прочитанні різними людьми одного і того ж слова сенс його може зрозуміти кожен по-своєму. Письмовий матеріал сприймається по-різному і особами в залежності від рівня розвитку, грамотності та роду діяльності. Часто протоколи слідчих і судових дій містять інформацію, записану з слів інших осіб (як правило, при допиті), але не завжди вона відповідає дійсності, так як при фіксації частина інформації спотворюється або зовсім втрачається. Крім того практика встановила у протоколах слідчих і судових дій скорочення: "місце події" замість "встановлення фактичних даних або доказів під час огляду місця події кримінального правопорушення".

Інакше кажучи - протокол слідчої розшукової, негласної слідчої (розшукової) дії може бути без технічного запису, але не навпаки. Протокол зберігає своє існування і без доповнюючих його додатків, хоча програє при цьому в повноті, точності, наочності, переконливості і дохідливості.

Питання: "Чи потрібно складати протокол слідчої розшукової дії, якщо слідчий провів відеозапис протоколу допиту підозрюваного, де отримав фактичні дані вчинення кримінального правопорушення?" Для суду буде важливо ознайомитися з протоколом відеозапису, щоб встановити істину, а не з протоколом допиту.

Наприклад, обвинувачений заявив під час судового розгляду, що до нього з боку слідчого було застосовано тиск під час проведення допиту на стадії досудового провадження. Суд ознайомившись з протоколом відеозапису допиту у присутності захисника не задовольнив клопотання обвинуваченого щодо закриття кримінального провадження.

КПК України встановив положення проведення негласних слідчих (розшукових) дій після початку отримання заяви про вчинене кримінальне правопорушення у Єдиному реєстрі досудового розслідування. Однак, практика постійно має проблеми, які виникають у разі використання результатів оперативно – розшукової діяльності за її матеріалами. Оперативні співробітники надають слідчому матеріали результатів проведення оперативно – розшукових заходів при цьому зберігаючи їх конспіративний характер. У даному разі інше значення набуває процедура і результати проведення зазначених заходів, незалежно від способів і засобів їх фіксації, по іншому представляється їх значення і роль у системі доказів [1; 2; 19; 22;].

Законодавець не вказав механізму отримання даних матеріалів слідчим, що є прогалиною у чинному законодавстві.

В даному разі пропонується встановити процедурний порядок витребування документів, матеріалів і предметів у оперативних підрозділів під час проведення слідчих розшукових дій. При цьому КПК України встановив, що слідчий має повноваження надати доручення оперативному співробітнику про проведення негласних слідчих (розшукових) дій.

Висновок полягає в тому, що застосування технічних засобів у кримінальному провадженні під час проведення слідчих розшукових, негласних слідчих (розшукових) дій є важливим способом фіксації фактичних даних як доказів у кримінальному провадженні. Використання результатів проведення оперативно розшукової діяльності повинно бути направлено на виконання завдань кримінального провадження таким чином, щоб кожний,

хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура.

Література:

1. Бандурка А. М. Оперативно-розыскная деятельность: правовой анализ // А. М. Бандурка, А. В. Горбачев. – К. : Редакционно-издательский отдел МВД Украины, 1994. – 119 с.
2. Бедняков Д.И. Не процессуальная информация и расследование преступлений. М., 1991. - 208 с.
3. Белкин Р.С. Курс советской криминалистики. М., 1978. Том 2, - 464 с.;
4. Белкин Р.С. Криминалистика: проблемы, тенденции, перспективы. М.: Юрид. лит, 1987. - 270 с.
5. Вышинский А. Я. Теория судебных доказательств в советском праве // А. Я. Вышинский. – М. : Госюриздат, 1946. – 327 с.
6. Жогин Н.В. Теория доказательств в советском уголовном процессе // Н. В. Жогин, В. Г. Танасевич, Г. М. Миньковский/ – М. : Юрид. лит., 1973. – 510 с.
7. Ларин А.М., Мельникова Э. З., Савицкий В. М. Уголовный процесс России. Лекции-очерки/Под ред. проф. В. М. Савицкого. М.: Бек, 1997. - 314 с.
8. Лукьянова И.Н. Использование документов и материалов, изготовленных посредством электронной связи, в качестве средств доказывания в арбитражном процессе РФ / И.Н.Лукьянова // Государство и право.-2000.-№6.- С.96-101.
9. Муратова Н.Г. Процессуальные акты органов предварительного расследования. Казань: издательство Казанского университета, 1989. - 120 с.
10. Матусовский А.Г., Омельченко А. Г. Использование фотоснимков, диафильмов (диапозитивов) в расследовании и судебном разбирательстве уголовных дел // В кн. Криминалистика и судебная экспертиза. Киев. 1968. Вып. 5. - 223 с.
11. Розенблит С.Я. Дознание в красной армии // С.Я. Розенблит/ -М. Юридическое издательство. 1942. – 50 с.
12. Российская Е.Р. Судебная экспертиза в гражданском, арбитражном, административном и уголовном процессе. Изд-во «Норма», 2008. - 688 с.
13. Кулев И.А. Техничко-криминалистическая экспертиза документов. Курс лекций / И.А. Кулев, В.Е. Ляпичв, В.В. Серегин. - Волгоград, 2001. - 199 с.
14. Криминалистика. Учебник. Под ред. Н.П. Яблокова. - М.: НОРМА, 2009.- 400 с.
15. Криминалистика. /Под ред. В.Ю. Шепитько. - М., 2004. - 728 с.
16. Корухов Ю.Г. Криминалистическая диагностика при расследовании преступлений: Научно-практическое пособие. М.: «Норма, Инфра-М», 1996. – 228с.
17. Карнеева Л.М., Ратинов А.Р., Хилобок М.П. Применение звукозаписи в следственной практике. М., 1967. - 125 с.
18. Карнеева Л.М, Лупинская П.А, Тыричев И.В. Советский уголовный процесс.-14.: Издательство «Юридическая литература», 1980 — 558 с.
19. Овчинский С. С. Оперативно-розыскная информация// С. С. Овчинский/ – М. : Спарк, 2000. – 220 с.
20. Тепнин М.П. Руководство по дознанию в частях и учреждениях РККА // М.П. Тепгин/ - М. Изд-во военной литературы. 1928. -188с.

21. Томин В.Т. Острые углы уголовного судопроизводства, М. 1991. - 240с.
22. Чувилев А. А. Оперативно-розыскное право// А. А. Чувилев. – М. : Академия МВД СССР, 1999. – 120 с.

ELEMENTS COVERT INVESTIGATION (SEARCH) ACTION IN CRIMINAL PROCEEDINGS

S. SLINKO

Urgency. The new Criminal Procedure Code of Ukraine (PDA), adopted in 2012, proposed new disclosure items circumstances of the criminal offense through covert investigative (detective) actions by individual application forms and methods of operational activities in criminal proceedings. Strengthening the law on the establishment of the person who committed the criminal offense of evidence as evidence comes from the conceptual framework to combat criminal crime.

According to the statistics of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, today criminal structures are combined to create transnational, corrupt forms that are beginning to resist the state. Disclosure of organized crime is not always possible with only one criminal procedure law, the necessary coordination and search for new theoretical and practical implementation of the provisions of law, the relationship of operational and procedural forms and methods.

Theoretical development of operational activities and its use in criminal proceedings have been examined by a number of scientists Criminal Procedure cycle. It should be noted that in early 1922 MP Tepnin theoretical basis that the investigator should conduct investigative actions led by the units. Investigator in obtaining timely information should consolidate its procedural and ensure disclosure of a criminal offense [20, p. 67-69].

SY Rozenblit in 1940 supported this view in his monograph "Inquiry into the Red Army" gave new elements of operational activities in procedural investigative activities [11, p. 21].

However, the theoretical justification mechanism for covert investigative (detective) action in criminal proceedings, the investigator was not subject to review. First, the operational-search activity was characterized only operational units, with experience, procurement, materials for the application of relatively rapid development of suspects who committed a criminal offense. Second, the criminal proceedings to 2012 was conducted by an investigator, it ruled the principles of competition, transparency and discretionary. The investigator had access to the available materials in the units did not know how to conduct operational development as preparing documents for covert surveillance and others.

In the short term, which can be considered after the entry into force of the new Code of Ukraine, the investigator must learn the basic provisions of operative investigation activities and apply them in practice.

We need to define the mechanism of action of operational activities in criminal proceedings investigator shall conduct a particular covert investigative (detective) activity during exposure a person has committed a criminal offense. In this case it is necessary to combine the publicity the investigation and search operations and covert investigative (detective) actions during their execution.

Some theoretical developments using forms, methods of operative - search activity, checking operational information and procedural consolidation as evidence, the use of due process procedures investigated A.M. Bandurko D.I. Bednyakovym, R.S. Belkinym, N.V. Zhohinym,

A.V. Gorbachev, A. Larin, I.N. Luzhinym, A.G. Matusovskij, S.S. Ovchinskym, M.A. Pohoretsky, V.M. Sawicki, AA Chuvilevym et al. [1; 2; 3; 6; 7; 10; 22]

However, domestic jurisprudence carefully, existing scientific studies, investigated the problem of using operative - search activity in criminal proceedings. The vast majority of scientific work does not take into account the specific requirements dictated by trends that have occurred due to changes in national legislation.

PDA's Ukraine Chapter 21 stipulates that the criminal investigative search actions can be applied hardware and how to identify, capture and removal of traces of a criminal offense and evidence.

Thus, in criminal proceedings can be considered secret of investigation (search) action only by fixing the actual data that indicate the person who has committed a criminal offense and determination of evidentiary value of the results of the ninth.

Classic procedural literature and its representatives A.Y. Levin, I. Foinytsky, M.S. Strogovich, O.M. Larin and others. argued that the results of the use of undercover investigators (search) action in criminal proceedings have evidentiary value. They only help to properly assess the facts recorded in the minutes [5, p. 123; 7, pp. 187].

A somewhat different view is held by JG Kornuhov, AR Ratinov, MP Yablokov et al. fixing material obtained during the undercover investigation (search) action, seen as a source of evidence of a single, indivisible with protocol [16, p. 86; 17, pp. 34; 14, pp. 166].

A more radical view on this issue on an independent evidentiary value determined E.R. Rosinskaya. She said that during the undercover investigation (search) action investigator has the authority to obtain information from telecommunication networks by interception of electronic information systems. The evidence as evidence must be attached to the minutes. In this case, these materials meet Symptoms "other documents" that certainly increases the actual probative value of the information obtained [12, p. 367].

Analysis of scientific monographs L.M. Karneevoyi, P.A. Lupinskoyi, I.V. Tyricheva, S.M. Stahivskoho, L.D. Udalov and others. [18, P.245]

In their view, properly review the use of technology during the undercover investigation (search) acts as an additional means of fixation of evidence, and therefore the current criminal procedure legislation requires the investigator to make a record of these investigations. Despite the complex legal position data the authors believe that the information obtained during the undercover investigation (search) Action is an independent source of evidence at the protocol.

Defined gives grounds to make an opinion that although the protocol is the main and essential means of fixing, but that does not mean that the material obtained as a result of use of technology, have probative value if they are identified only by a single value report of tacit investigative (detective) action in case of technical equipment.

Also should pay attention to art. 40 Code of Ukraine, indicating that the investigator failing to conduct covert investigators (ODA) activities that have elements of operational activities provides instructions and operating units they hold their own what should file a report and submit it to the investigator.

In this case the investigator receives or evidence or documents. Analysis of the data given the differences in the CCP Ukraine. In - the first material evidence is material objects that have been an instrument criminal offense, retained traces or contain other information that may be used as evidence of facts or circumstances established during criminal proceedings, including objects which were the subject of criminal illegal acts, money, valuables and other items acquired by criminal illegal or legal entity obtained as a result of committing a criminal offense.

Second, the document is specifically created to store information material object that contains recorded using written symbols, sounds, pictures, etc. information that can be used as evidence of facts or circumstances established during criminal proceedings.

The documents, provided that they have information includes:

- Materials photography, audio, video and other media (including electronic);
- Contributions received as a result of the criminal proceedings measures provided for effective international agreements ratified by the Verkhovna Rada of Ukraine;
- Protocols drawn up proceedings and their annexes and media, which by technical means recorded proceedings;
- Findings of audit and inspection acts.

Making the distinction between material evidence and documents necessary to say that the physical evidence include audio and video recordings, recorded at the technical media, which is reflected in the event of a criminal offense.

For example, set a specific location surveillance camera recorded the fragments event. The actual data that was stored on the storage media will be subject to an actual examination of the circumstances of the offense and the criminal suspect.

According to the results, which were established in the criminal procedural law, it seems that "everything fell into place" - audio and video, which investigator received during the undercover investigation (search) actions annexed to the minutes, and contributions received from other sources are documents.

However, the science of criminal procedural law does not stop there, and provides a new angle on evidentiary determination results of the use of means during the preliminary investigation.

V.M. Tertyshnyk, V.V. Nazarov, V.T. Tomin, V.Y. Shepitko believe that the material that resulted from the privacy of communication, such as video, photography, audio and others. in the case of an undercover investigation (search) actions or search operations is evidence [21; 22].

Maybe all the scientific point of view have their place, but an end to this theoretical problem put scientists criminologists.

N.G. Muratov indicates that the information when it is taken out of electronic information systems, transport and telecom networks the protocol should undergo expert study. In this case it is the source language, on the one hand of the person, which conducted undercover investigators (ODA) activities and other free samples of language and his interrogation report. The expert must be sure that the pronunciation of a word with a certain intonation, expression, focus on what basis he could reach a conclusion that is virtually impossible when reading recorded on paper things [9, p. 54].

I.M. Lukyanov, L.D. Belousov wrote that "often the protocol into a series of wavy lines reminiscent than lines of text. Apart from the inevitable loss of information in these cases there is a reasonable doubt the veracity written, as the desire and the ability to read such a protocol is unlikely witness or concepts "[8, p. 98].

For example, Ukrainian words have multiple meanings and with different people reading the same words can understand the meaning of his own way. Written material is perceived differently and people depending on the level of development, literacy and occupation. Most protocols of investigative and judicial actions contain information recorded words of others (usually during interrogation), but it is not always true, since the fixing of the information is distorted or completely lost. Also established practice in records of investigative and judicial actions abbreviation "scene" instead of "the establishment of evidence or evidence during the inspection of the scene of a criminal offense."

In other words - the report of the investigative detective, tacit investigative (detective) actions can be no technical record, but not vice versa. Log stores exist without its complementary applications, while playing with a completeness, accuracy, clarity, credibility and clarity.

Question: "Do I need to make investigative protocol investigative action if the investigator conducted the interrogation of a suspect video, where he received actual data criminal offense?" For the court will be important to read the video protocol to establish the truth, not with the interrogation.

For example, the defendant said during the trial that to the investigators applied pressure during interrogation in pre-trial proceedings. The court reviewing the protocol video interrogation in the presence of counsel granted the defendant to close criminal proceedings.

Ukraine CCP established position of covert investigation (search) operations after the receipt of an application for a criminal offense committed in the Unified Register of pre-trial investigation. However, the practice of constantly having problems that arise when using the results of operative - search activity on its materials. Operational staff provide investigative material results of operative - search activities while maintaining their secret nature. In this case, another important procedure and the results of these activities, regardless of the ways and means of fixation, represented by different values and their role in the proof of [1, 2; 19; 22;].

The legislator does not have a mechanism for obtaining these materials investigators that there are gaps in the current legislation.

In this case, proposed to establish a procedural order requesting documents, materials and objects in the units during the investigation and search operations. This Code of Ukraine established that the investigator has the authority to give orders operational staff to conduct covert investigation (search) action.

The conclusion is that the use of technology in criminal proceedings during the investigative detective, undercover investigators (search) action is an important way to fix the actual data as evidence in criminal proceedings. Using the results of operational investigative activities should be directed to meet the objectives of the criminal proceedings so that everyone who has committed a criminal offense was prosecuted as guilty, no innocent has not been accused or convicted, no one had been subjected to unwarranted procedural compulsion and that each party to the criminal proceedings was applied due process.

References:

1. Bandurka AM розыскная Operational Activities: // pravovoy analysis Bandurka AM, AV Gorbachev. - K: Redaktsyonno-Publishing otdel MIA Ukrainy, 1994. - 119 p.
2. Bednyakov DI Not protsessualnaya info and investigation of crimes. M., 1991. - 208 p.
3. Belkin RS Course Sovetskoi krymynalystyky. M., 1978. Volume 2 - 464 p. ;
4. Belkin RS Krymynalystyka: Problems, Trends, Prospects. M.: Legal. lit., 1987. - 270 p.
5. Vyshynskyy AJ Theory sudebnykh dokazatelstv right in the Soviet // AJ Vyshynskyy. - Moscow: Hosiuryzdat, 1946. - 327 p.
6. Zhohyn NV Theory dokazatelstv in the Soviet uholovnom protsesse // NV Zhohyn, VG Tanasevych, GM Min'kovskiy / - Moscow: Legal. lit., 1973. - 510 p.
7. Larina AM, Melnikov E. 3, Savytskyy VM Uholovnyy process of. Lectures, Essays / Ed. prof. VM Savytskoho. M.: Beck, 1997. - 314 p.
8. Lukyanov I. N. Using documents and materials, yzhotovlennyyh posredstvom Electronnoe communication in kachestve funds dokazyvaniya in Arbitration protsesse RF / Y.N.Lukyanova // State and pravo.-2000.-№6.- S.96-101.

9. Muratova NG Protssesualnye akty organs preliminary investigation. Kazan: Publishing Kazan University, 1989. - 120 p.
10. Matusovskyy AG, Omelchenko AG Using fotosnymkov, dyafylmov (dyapozytyvov) in the investigation and sudebnom razbyratelstve uholovnykh del // in the book. Krymynalystyka and sudebnaya expertise. Kiev. 1968. Vol. 5 - 223 p.
11. SJ Rozenblyt Doznanye in Krasnaya army // SJ Rozenblyn / -M. Yurydycheskoe publishing house. 1942. - 50 p.
12. ER s Sudebnaya expertise in Civil, Arbitration, and uholovnom the administrative process. Publishing House "Norma", 2008. - 688 p.
13. Kulevi IA Technical and expertise krymynalystycheskaya documents. Lecture courses / IA Kulevi, VE Lyapychv, VV Serehyn. - Volgograd, 2001. - 199 p.
14. Krymynalystyka. Tutorial. Ed. NP Yablokov. - M.: NORMA, 2009.- 400 p.
15. Krymynalystyka. / Ed. VU Shepytko. - M., 2004. - 728 p.
16. JG Koruhov Krymynalystycheskaya diagnostics in the investigation of crimes: Scientific-practical posobyе. M.: "The rule Infra-M", 1996. - 228s.
17. Karneeva LM Ratinov AR, Hylobok MP Application sounds sledstvennoy in practice. M., 1967. - 125 p.
18. Karneeva LN, Lupynskaya PA, Тыгучев IV The Soviet uholovny protsess. : 14-Publishing «Legal literature», 1980 - 558 p.
19. Ovchynskyy SS Operational rozyisknaya info // SS Ovchynskyy / - Moscow: Spark, 2000. - 220 p.
20. Tepnyn MP Guide to doznanyyu in parts and Uchrezhdenie RKKKA // MP Tephyn / - M. Izd voennoy literature. 1928. -188s.
21. Tomina VT Acute uhly uholovnoho sudoproyzvodstva, M. 1991. - 240p.
22. Chuvylev AA Operational rozyisknoe right // AA Chuvylev. - Moscow: Academy of MIA USSR, 1999. - 120 p.